

Afmahlina

[Wernh 52607] 1723 oct

5-1823



Och fort

Bestrifning

uppå den

PROVINCIAL Tabna /

som är tagen af Ryssarna wid Dorpt / tillijka
med flere armaturer och transporterade saker / uti
sin Lodior /

i förledne October Månad

Anno MDCC.

UNIVERSITETS
BIBLIOTEKET
LUND

Lund UB

1723



Såsom et hastigt flygende rychte om en
wid Dorpt af Ryßarna tagen Provincial
Fahna upväckt många nyfikenhet, til at frå-
ga efter des afriktning/ den samna också här
å orten af en och annan råkös hand tecknad
finnes: fördenskul hafwer man deß Figur samt
en kort beskrifning i medlertid meddela welat / til deß tiden
och slagenheten något düstelligt tilfalle gifwer grundeligen
och i förkligen at strifwa om denne / och / kanske / flere Ryße
store Fahners bestaffenhet / bruitt och uttydning / gifwandes
detta för tiden allenast anledning til at besinna af sadant
och mehra slift / som dageligen höres / huru of / som hemma
äre / äligger med Christeliga och hierteliga suckningar och
böner dag och natt utan återwändo at bedia / det Gud ge-
nom wår allernädigste Konungs sin Smordas tappre hand
och Swänka frigsmän / nedlägga / förtrampa / bort-
jaga och förgöra wille den grymma fienden / hwilken emot
all lag och rätt af idel högnod Sweriges roliga och säkra
tilstånd at förstöra i fältet förde en stor myckenhet af folck /
som med afsehande galne och säfänge inbillningar betaget
är och genom sadane teckn och fahnor retas til et barbariskt
raserij och öfwerdädigt wäsende. Ty ehuruwäl de gamla
först begynt at brukat wissa teckn och fahnor til den ändä på
det deras krigsfolk uti drabningar / när de antingen råkat ja-
ga fienden eller fienden trängt sig in emellan dem / skulle
weta rätta sig derefter och gifwa sig deß bärtre tilbaka uti
stict til sin hoop: Så hafwer man dock likwäl uti följande
tider sagit sig före sadane beläten och figurer eller bokstäfwer
at sätta uti fahndorna: hwaraf fienden så wäl / som under-
sätare och krigsknechtar stönia kunde / hwad för inbillning
den som kriget förde / haft om sin saak och deß utgång / som
ofta

ofta både dristigt nog blifwet författat och ålendigt lyctat.
Och sammalunda synes denna fahnan wara af högnodigt
sinne inventerat och försärdigat / när man betrachtar hen-
nes bestaffenhet och innehåld. Fahnestången är siu och en
half aln lång / klädd med röd Skarlakan / fäldtet eller sielf-
wa fahnan på båda sidor lika af rödt Damast / fem alnar
lång och fem alnar bred / men yttre kanten alt om kring af
guld och röd Damast hwart om annat / och knappen med
spesen åfwan på Fahnestången förguld: Af hwilkens
storlek stönies / at den är en Regements Fahna / såsom
Strelitfers Fahnor äre / hwilken tvenne karlar bära i fäld-
tet och deras trummor med en hoop pipare beledsaga / til at
upmuntra Soldaterna at fächta därwid in til sin yttersta
blodsdroppa. Och / såsom hoos dem wahnligt är / at deras
Regements Öfwerstar slika Fahnor göra låta efter sit sinne
och behag / så finner man / at denne Fahnan deras Öfwerste
och Höfwidzman uti Pleskowske Provintsen försärdiga
lätet: aldenstund de uti Fahnan och deß fäldte på fyra stäl-
len / som de fyra nummer utwijsa / instrefne Ryßiske orden
säker esterrättelse därom gifwa. Ty N:o 1. står: Anno 7201.
den 1 Martii år Fahnan under de store Herrar Tzarernes
bestydd giord. N:o 2. står: de med Gudz Nåde store Her-
rar Tzarer Iwan och Peter Alexiowit de större och wid
Rysland siälw århållare / N:o 3. står: det Pleskowske Her-
skapets uti Ocolniken Boywoden och Namichnehen af Ni-
sengorad Matffewit Dproornit namn med hans camerader
och sällskap. N:o 4. står: Stolnicken och Öfwersten Iwan
Mitaklowit af Pleskowske första Regimentet.

Detta åhrtahl 7201. betyder det siutusen de tuhundra de
första år / såsom de räkna på Grefiskt sätt / efter werdenes
skapelse / hwilket hoos of warit hafwer / efter Christt wår Sa-
liggerares börd / år 1693. aldenstund Ryßarna sadant årtal
brukat

brukat in till förledet ähr / då den nu regerande Czaren dem anbefalt hafwer / at de med de andre Christelige folk och riket begynna skulle nya ähret / hwilket hoos dem tilförene haft sin begynnelsē uti September månad / uti Januario / och de samma gång på Nyårsdagen måst skrifu på sina portar och huus 1700. til at dermed bemärka / huru som de med ingången af det nya Seculo / efter somligas mening / tillika wedertaget den allmänna tide-räkningen.

Och gifwer ährtalet med de andra omständigheter / där om något mera förnämlig nedanförelse anledning til de tankar / at denna fahnan görd är den tiden / då kriget förhadades uti Ryssland med Turkarna / som Czaren den tiden tänckte aldeles at förgöra / och det Turkiska Regimentet til sig draga.

N:o 2. nämnes om de bägge Ryssiske Regenter Iwan och Peter Alexiowits / som märkligt är: En af samma rikes historie kan man inhämta tillfyllest / huru den nu regerande Czarens sinne alt ifrån ungdomen varit benägen til at sträfwa efter macht och myndighet / medan han straxt efter sin Faders död dragit Regiments styrelsen til sig / och fast Strelitserne / sedan de säge / at han sin Thron särdeles befästa wilte genom den Familjens råd / hwilken de aldränast hatade / deröfwer också den tiden kommet åstad et så wäldigt uplopp / at de många förnämliga personer på sielfwa Borggården utan gensämlig upöfr at och alt sitt företagande där med enstullat / at de föregifwet sig sådant göra för den äldre brodern Iwan / han likwäl förnämligt sin egen broder där til / at han framträdte och offentliggen betygat för sine swage ögdens och andre bräckligheters skull icke kunna föra Regimentet. Och är det fördenstull notabelt / at / sedan brodern lika som asdänkat och öfwergifwit styrelsen / bägges namn likwäl här införes. Men allramäst måste bemärkas härwid / at de kallas wid Rysslands sielf ärbällare; hwilken

Titul

Titul öfwerens kommer med de hedniske Konungars store namn och titlar / och / såsom han är försmädelig emot Gud / hwilken allenast Konungar in och affätter / nogsam och tydeligen tillkänna gifwer / det Gud den allrahögste i sinom tid hänmas lærer på denna stora Fursten i Muscou och sin ähra igentaga / at den / som påckar på sin macht / lærer röna kunna Guds den allrahögstes Majestät och Härlighet.

Sidst gifwer N:o 3 och 4 tillkänna dåt samna som äfwan fore onitalt är / at denna fahnan Öfwersten och Höfwidzmanen öfwer det Blescowste första Regimente låtit försärdiga. Swaraf widare bekräftas / at öfwerdåd och högfärd / det Ryssiska folket / som des regent / intaget hafwer; hålt det uti werlden bekant / at där et sådant regimen despoticum föres ibland folket / som hwar och en wet uti Ryssland allenast gälla / undersätaren ey annat gitter / än at hylla med sin höga Öfwerhets inbillning.

Hwilken inbillnings rådande nu sielfwa Fahnans innehåld och afmålning förklarar:

Uti kanten äfwan öfwer det andra är en figur insatt / som skal betyda den heliga Treetsaldigheten; som utan twifwel wore et teckn til en helig tro / om des allraheligste wyrdnad förklarar kunde med sådane teckn och slika fahna: Men deras afmålning weta wi nogsam af Guds ord wara den treenige Gud emot / såsom Ryssarnas lähra der til i sådant måhl med de Grækers traditioner sträfwer emot de sanna Christnas troo / i det de icke bekänna / at den helige Ande utgår af Fadrenom och Sonenom.

Därunder yppar sig och deras afgudadyrkan genom det beläte af St. Niclas; hwilken de såsom de Påfwise sina hällgon ähra med sådan ähra och wyrdnad / som Gudi tilhörer / at där af slutas kan dem med sin Gudstienst wara en snggelse för Gudi den treenige.

Under

Under det samma skådes tree Cronor/ öfwer Ornen/ hwar igenom synes/ at den Ryssiske Czarens myndighet betecknas/ den han altid sökt at yrka/ neml. Öster och Norr at råda/ och det under sitt Rikes Crona; men de/ som ransakat de gamla historier/ weta noggsamt huru som den Orientaliske Råsfare Cronan hörer til det Christelige Råsfaredömet/ hwilkes Regent Constantinus Magnus den första Christelige Råsfaren det gamla Byzantij gordt til sit säte/ deraf des Residentz stad/ hwar nu den Ottomanniske Porten finnes/ Constanti nopel kallad är: och de Nordiska Sveriges Land lär Gud den treenige genom sit nådige bestyrdt således förswara/ at/ såsom tilforene händt/ sammaledes hadanester all werlden bekänna måste/ Gud bestärmar sitt andeliga Israel och för rer den barbariske Tyrannen åter tillbaka med blygd och skam dit/ sådan han kommen är.

Stelswa Ornen wiser det samma/ som nu omtalt är/ al denstund denna Ornen icke synes vara af den natur/ som Ornen är/ at des uprichtiga öga skulle kunna see uti den rena Solenes ljus/ utan man sig fast försäkra kan/ at/ såsom om kråkan tales/ hwilken sig smyckade med frammande fjädrar/ men på sidhchtone/ när hwar fågel tog sitt igen/ måste nakut skämmas/ sammaledes Gud den rättfärdige de falska leder/ som Tyrannen med sin orga list och illfundighet nu betiena/ lärer på skam komma låta och hans hela förhoppning/ när det til slutet lärer/ icke allenast om intet blifwa/ utan och honom sielf låta blygas för det/ han emot all rättwisa begynt hafwer/ ja at hans örnefjädrar förtära lärer des egna krafter til ånteligt fördärf.

Det Aple/ Ornen håller i sina kloer/ lärer en matst förtära och des Spiras last och tunga lärer wädret förtaga.

De tre Solar och 4 stjärnar/ som stå på ömse sidor/ äre mycket prächtige. Men hwar finnes de? Alexander syntes mycket

mycket wissigare hafwa swarat/ at himmelen en Sol och riket en Konung talar/ men at här sex solar afmålade äre och otta stjärnor/ gifwer klarligt bewis/ at här uti denne fahnans förfärdigande en ogrundad inbillning rådt hafwer/ som dit måhlat/ hwad den sielf icke wiste/ och gifwer den förhoppning/ at/ såsom de Solar/ som af moln och watuskrar synes re presenteras/ utan wärkan förgås/ altså ock den Ryssiske inbillningen förswinna lär/ och/ såsom elliest bara sju planeter äre på himmelen/ som uti ojämt lopp/ fins emellan råknad/ fringgå himmelens kreds/ den ottonde Ryssiske Planeten såsom et oordentligt wäsende et fehlachtigt astrum och en wilfarande stjärna wara lörer/ som undergår til sit eget fördärf.

Hwartil den under Ornens fötter ställde Månan klart witnessbörd framställer. Ty Månan är det tectn/ som Turkiet föder/ hwilket denne Ryssiske Czaren aldeles tänckt at uppsuka; men tiden hafwer bracht med sig denna försäret/ at/ ehuru den Ryssiske Ambassadeuren/ oachtadt den Turkiske Bassas Påminnelse/ med sitt skepp anländt til Constantinopel/ sin dristighet at betyga/ och gordt prætenstion på det Orientaliske Råsfaredömet/ Czaren likwål icke allenast alt detta sacta sökt at släppa/ utan ock de största och ymnigaste glädietectn uttradt och betedt/ då han bara stillstånd och några åhrs fred erhållet medelst allehanda eftergift och förmedlande/ på det han andra dagen därpå kunde förklara kriget emot det wällsignade Swea-riket. Men/ hwad nytta han af sådan troldshet/ twärt emot det Kongl. May:z til Sverige war allernådigste Konungs splendide Sanningebudet gifne Löftet/ hafwer at förwänta/ kan hwar och en sluta/ som besinner Guds oföranderliga rättfärdighet oc på de falska stads bewisste händ och straf. Utan twiswel lär alt detta omändas/ genom Gudz bistånd/ til Sveriges heder/ glädie och förmon. Gud den treenige/ som denna Fahnans gifwet

giffwett i Sweriges händer! at Guds barn märka skole/ huru
Den heliga Treenighet icke i sanningen åkallas kan af dem/
som wanbedra den allraheligsta Treenigheten/ emot dem/
som Gud den treenige åbra och dyrka uti sann Evangelisk
troo/ åger ånnu den machten at gifwa hans städer och mehra
uti de Swänskas händer/ innan Moscow himmer til sin sä-
kerhet! Och Gud/ som är Abrahams/ Isaacs och Jacobs
Gud/ är beredd uti de trogna Swenska barnens hiertan at
upfånda en glädies eld/ emot St. Niclas afgudadyrkare/ på
hwillkens dag Stockholm förfara måste/ at de orenas hårbär-
ge genom eld förtårdes: Den Ryssiske Bileam skal wår-
da sig och wålsigna Sweriges wålsignade Christne/ at det
barbariske folket måste tillstå/ Herrens nåd är öfwer Sverige
hwar morgon ny/ hans rättfärdighets Sol skiner ewiwerligen
uti de wålsignade Norrlanden/ och himmelens teckn kunne
icke skada de trogne/ men den Ryssiske Ornens wingar måste
förtåra hans egen kropp/ som Sweriges hielpsame wapn i
fordom tid styrect hafwa/ at de grymma fiender måste fly
wid månestin och döha sig om dagen/ til des de uti en rätt
och oförfalstad troo tilbede Herren/ som Sol och Måna ska-
pat hafwer til stadigt sken öfwer werlden.

Med hwillken hiertelig önskan man denna gången sluter/
til des den hela Evangeliske skara wid Sverige sin allmänne
Triumph Wisa stunga lærer/ då wol alle med glad röst säja
welen:

Gud den treenige ske heder prijs och åbra/
Som Swerges Cronor tree beskyddar med sin
hand!

Han wårdes Konungen på sine wingar båra/
Och uti fiende land til frid för Swea-Land!